

THEOGNIDEA

- 5 Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Λητώ,
 φοῖνικος ῥαδινῆις χερσὶν ἐφαιψαμένη,
 ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ,
 πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίη
 ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
 10 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς.

(Theognidis)

- ⊗ Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων
 εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ βοῆις,
 εὐχομένωι μοι κλυθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε·
 σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

- 15 ⊗ Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἶ ποτε Κάδμου
 ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος,
 "ὅττι καλὸν φίλον ἐστί, τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστί".
 τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

(Theognidis)

- ⊗ Κύρνε, σοφιζομένωι μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
 20 τοῖσδ' ἔπεσιν—λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα,
 οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος,
 ᾧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· "Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
 τοῦ Μεγαρέως": πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός·
 ἀστοῖσιν δ' οὔπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.
 25 οὐδὲν θαυμαστόν Πολυπαῖδῃ· οὐδὲ γὰρ οὖν Ζεὺς
 οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων. | ×

- 14 Arist. Eth. Eud. H 10 p. 1243^a18 22 (Θεόγνιδος-)
 -23 (-Μεγαρέως) Xen. π. Θεόγνιδος ap. Stob. 4. 29. 53
 25 (οὐδὲ-)-26 P. Berol. 12319 (ostr.)